

ČASOPIS CVVZ ŠUMPERK 2017 | ČÍSLO 5 | CENA 99 Kč/4 €

NAFOUKANĚJ SVĚTOBĚŽNÍK

ZÁVĚREČNÝ KEREMONIEL PO PĚTI LĚTECH

BITVA O HRADEC KRÁLOVÉ

PLUS

KORUPČNÍ KARTEL ROZPLETEN
VLAKY JSOU POJÍZDNÁ KANCELÁŘ

Vláčkovina?

Redakci se dnes odpoledne prohnala skandální informace: na stravování v naší jídelně se bezostyšně přizivují naši šumperští spoluobčané. Vidina bezplatného jídla již přilákala skupinky takových rozměrů, že je začali registrovat i naši účast-

níci. Že by snad důmyslný systém kontroly zaplaceného stravného v podobě užmoulaných papírových čtverečků někde selhal?

Musím přiznat, že jsem měl o této vláčkovině jisté pochyby už od začátku. Tak například výroba jednoho lístečku na oběd mi ve Wordu zabrala přibližně minutu a 30 vteřin. Navíc jeho odevzdání je kuchařkám stejně ukradené jako Plzeňáci Hradečákům, čili o nějakém riziku dopadení nemůže být ani řeč. A místní to dobře vědí.

Vyjádření kuchařek celý příběh dokonale dokresluje: „Mě vůbec nezajímá, kdo tady chodí. Já vydávám obědy.“

Šumperské pojetí kapitalismu typu „ty platíš, já jím“ však dostalo trhlinu v momentě, kdy si jedna z účastnic stěžovala na informacích, že nejspíš obědvala s neznámým chlápkem. Nepochodila však.

„Vůbec o ničem nevím. Nic ti neřeknu. Nikdo tady nebyl,“ odpověděla redakci vedoucí informací. Těžko říct, jaké benefity vedení z podlého krytí zločinu má. Vězte však, že redakce je na vaší straně a porve se o vaše právo na každý žvanec.

(kul)

Vlaky jsou pojízdna kancelář

Excentrický mladík, „rocker pěších poutí“, bavič a spisovatel Ladislav Zibura rovněž zavítal do Šumperka. Redakci se jej podařilo odchytnout po přednášce „Už nikdy pěšky po Arménii a Gruzii“ a položit mu pár zvědavých otázek.

Štourají Olda Kdoule a Radan Kulič

Rozhovor

Jak přistupuješ k cestování?

Stačí se toho nebát. Svět je mnohem lepší, než nám tvrdí média. Všichni obyčejní lidé chtějí žít v zemi, kde je mír, vodit svoje děti do školy a vracet se z práce ke své manželce. To, že existuje pár magorů, kteří dělají zlé věci, na tom vůbec nic nemění.

žádné velké plány si nedělám. Což je mimochodem super, ráno se probudit, nemít žádný plán a dělat, co tě napadne.

Kolika mluvíš jazyky?

Málo. Ale ve světě už to funguje tak, že se buď domluvíš anglicky, nebo vůbec. Dobrá je ještě ruš-

Vlaky jsou pro mě pojízdna kancelář. Odpovím tam na maily, vyřídím si, co potřebuju. Jsem docela vidět na Facebooku, takže mi píše dost lidí. Když nefunguje wifi, něco si čtu, poslechnu si hudbu nebo si zdřímnu. To ježdění vlaky je vlastně taková lepší procházka krajinou.

Hodně píšeš, teď budeš vydávat třetí knížku.

Máš na psaní radši klid mimo civilizaci nebo preferuješ psaní po kavárnách?

Ono se to dost liší. Kombinuju oboje. Jezdím třeba psát na Ukrajinu, kde jenom chodím po kavárnách a píšu. Ale taky jsem byl třeba dva týdny zavřený u nás na chatě v lesích. Ze samoty mi po čase začíná hrabat, mám rád ty návraty mezi lidi.

Máš v plánu nějaké další pěší poutě, nebo to plánuješ posunout někam jinam?

Já jsem si vždycky velice zakládal na tom, že chodím pěšky. Nachodil jsem asi 6000 kilometrů a mám pocit, že se to téma trochu vyčerpalo. Letos na Kavkaze jsem poprvé zkusil kolo a stop. To jsou pro mě nové obzory. Navíc množství zemí, které můžeš projít pěšky, je omezené. Někde jsou vesnice daleko od sebe, jinde třeba nebezpečná zvířata.

Jakou zemi – třeba i trochu víc exotickou – bys doporučil začátečníkům?

Skvělé mi přijde třeba Turecko. Je to muslimská země, takže už trochu exotika, ale jsou tam hodní lidé a všichni se o tebe krásně postarají. Obecně bych ale neřekl, že je to dobrá země pro pěší poutě.

A na jak dlouho bys doporučil cestovat?

Mě baví především cestovat sám. Samota má svůj půvab a málokdo to zažil. Hluběji do té samoty se mi podaří ponořit až po třech týdnech. Měsíc už je dlouhá cesta. Dva týdny je délka dovolené.

A podle čeho si vytipuješ v té zemi zajímavá místa?

Vůbec nijak. Mě zajímají hlavně lidi. Vždycky chodím dost náhodně, to byl případ třeba Číny a Nepálu, ale i Arménie a Gruzie. Ptám se místních na zajímavosti kolem, ale

tina, tu se chci teď učit. Umím francouzsky, ale tu moc nevyužiju. Rozumím italsky a trošku německy.

Zrovna jedeš přednáškové turné napříč republikou a hodně času strávíš ve vlacích. Jakým způsobem využíváš čas strávený na cestě ze stace na staci?

Já to mám hrozně rád.

Na Slovensku je temno.

Závěrečný keremoniel vol. 2

Sobotní večer se podle očekávání stal vyvrcholením šumperské CVVZ. V tělocvičně se sešlo přes tři sta účastníků, lektorů i pomocníků v očekávání zážitku nejenom hudebního - kapela Pouta (dříve Poupata) byla totiž do poslední chvíle držena v tajnosti jako překvapení, stejně jako až do konečného hlasování nikdo netušil, které ze soupeřících měst získá nominaci na pořádání CVVZ v roce 2019.

Sobotní ceremoniál Vyšetřuje a pátrá Olda Kdoule

Dlouhá fronta v koridoru před tělocvičnou je naplněna lidmi snad až po strop. Zástup se jen pomalu sune vpřed, ke dveřím, za kterými se rozlévá jako voda do prázdného bazénu. Když se tělocvična naplní až po čtyři neobvykle široké zavěšené lavičky, ozvou se první tóny písně *Ještě dýchám*. Sál ožívá, zní další píseň a potom hlavní slovo náčelníka.

Hlasitý potlesk dává znát, že lidé v sále jsou nadšeni. Strojka Vlček všem děkuje, následně zní tóny obou hymen, v případě té slovenské správně s novým mírně pozměněným textem.

Ceremoniál profesionálně režíruje uvaděč jménem Sasin, který všechny postupně provází skrze vyhlášení výsledků soutěže *CVVZ na cestách*, do které účastníci zaslali 58 příspěvků, přes představení potenciálních

pořadatelských týmů z Plzně a východních Čech až po napínavou volbu, ve které přesvědčivě vítězí Hradec Králové, který se stává oficiálně pořadatelem CVVZ v roce 2019.

Zbývá předat pádlo hlinskému týmu, který ústy Kouleho děkuje důvtipně přichystanou řečí a na závěr oficiální části ceremoniálu pak přichází na řadu udělování březových lístků za (zejména)

dobrovolnickou práci s mládeží. Mezi udělenými stupni šedě zazáří především vzácný devátý stupeň, jehož nositelem se stal nově kamarád Mikin.

Dlouho do noci se pak do potemělých šumperských zahrad a ulic linou tóny hudby z kytar, flétny, kláves a triangelů, jimiž Pouta oslavila průběh druhé šumperské CVVZ.

Mikin přebírá udělovací listinu 9. březového lístku.

Zaslechli jsme

V sobotu večer přicestoval na CVVZku sám velký Dan Přibáň, představitel série dokumentárních filmů o Trabantech napříč kontinenty. Pod příslibem anonymity se Olda Kdoule zeptal na názor dvou přímých účastníků přednášky v Barceloně. Obrázek si, laskavý čtenáři, udelej sám:

VK: Přednáška se mi moc líbila! Bylo to profi vystoupení. Dan jel podle jasného scénáře, věděl, co funguje, měl to skvěle připravené. Je za tím vidět spousta práce. I když to nebylo úplně bezprostřední, užila jsem si to.

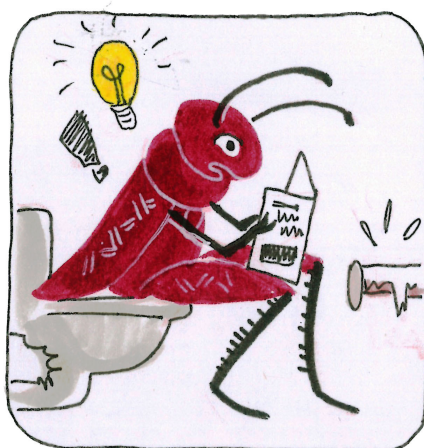
JD: Jako za pade dobrý. Jinak fordovská manufaktura. Vypilovaný fóry, který se mu už dvěstěkrát osvědčily. Staví se do role „všude jsem byl, všechno znám, všechno jsem viděl“. Měl i nějaký urážky do publika typu „směje se pozdě, je opožděnej“. V dokumentu mi přišel pokornější. Celkově mě to trochu zklamalo.

JK: To bylo řečí o Trabantech, ale před sálem měli zaparkovanou Fabii. Myslel jsem, že tu budou i ukázkové jízdy, ale jdu raději na řízek.

Nafoukaná dívka

Sešmáctiletá Linda je na CVVZtce poprvé a stylově pochází ze Šumperské ČTU z T. O. Kamarádi. Zajímá se hlavně o cestovatelské besedy a základy první pomoci. Hlavně se ale podílí na organizaci jako sličná stewardka.

CVVZ na cestách

Kuala Lumpur, Malajsie.

Morteratsch Gletscher, Švýcarsko.

Floriana, Malta.

Durmitor, Černá hora.

Vyzvedávání výpalného ve stylu CVVZ.

Korupční kartel rozpleten

Investigativní vyšetřování klientelistických vazeb v nejvyšších patrech CVVZ přineslo ovoce. Nejen, že se potvrdilo podezření z protěžování programů šéfa tohoto listu, dokonce bylo odhaleno napojení na bosse hazardního průmyslu.

Odhaluje Slavomír Porobeton

Investigativa

O podivném programu šéfredaktora Nafoukaného světoběžníka Čápa jsme informovali už v prvním čísle. Nejen, že tam nudil až k spánku, dokonce ani nerozuměl tématu své přednášky.

Spekulace o tom, že byl Čáp zařazen mezi lektory jen díky svým známostem mezi náčelnictvem akce, se potvrdily. „Brzo ráno mě obklíčilo několik mravenců a pod pohružkou doživotního zákazu účasti na CVVZ mě donutili jít na přednášku o mýtech v cestování a dokonce tam

ještě fingovat potlesk,“ posteskla si anonymně jedna z mladších účastnic akce, která se stále cítí ořesená.

Bylo zjevné, že sláva nemůže být jediným motivem chování, které lze nyní již bez váhání označit za kmotrovské.

„Ano, mohu potvrdit, že tento lektor dostane za svou práci odměnu, ta ale může mít jakoukoliv formu. Více neprozradím,“ odpověděla na dotazy ekonomická šéfkyně akce Vochomůrka.

Pečlivým stopováním finančních toků a investigací

přímo v terénu se podařilo odhalit napojení Čápa na bosse hazardního průmyslu Junga. Naši redaktori byli dokonce očitými svědky vyzvedávání výpalného, které proběhlo v pozdních hodinách přímo ve stánku hazardního bosa během podivné ceremonie.

„Nic nebudu komentovat, a jestli s tím nepřestaneš, už si v časopise ani neškrtněš, to ti garantuju,“ odpověděl na přímou konfrontaci následně Čáp.

Nezbývá než doufat, že všichni aktéři budou předáni spravedlnosti.